

מעדותו של יוסף גליצקי על ילדותו באוסטרוג

יוסף גליצקי, יליד אוסטרוג (Ostróg) שבדרום מחוז ווהלין, פולין 1922. ב-1937 נאמד מספר היהודים באוסטרוג ב-9,240. ב-1939 נכבשה העיר בידי הסובייטים. ב-28 ביוני 1941 כבשו הגרמנים את חלקה המערבי של העיר וב-3 ביולי נפלה העיר כולה בידי הגרמנים. לאחר כחודש נערכה האקציה הראשונה באוסטרוג ונרצחו בה כ-2,000 מיהודי העיר (זקנים, נשים וחולים). בתחילת ספטמבר התבצעה בעיר אקציה נוספת ובה הוציאו הגרמנים 2,500 מהגברים היהודים ורצחו אותם. מרבית היהודים שנותרו בעיר היו נשים וילדים. ביוני 1942 נסגר הגטו היהודי באוסטרוג וב-15 באוקטובר 1943 רוכזו 3,000 יהודי אוסטרוג, הובלו אל מחוץ לעיר ונרצחו. ב-5 בפברואר 1944 שוחררה אוסטרוג בידי הצבא האדום, כ-40 יהודים שניצלו במחבואים ובשורות הפרטיזנים שבו לאוסטרוג.

שמי יוסף גליצקי, נולדתי ב-25 לאוגוסט 1922 בעיירה אוסטרוג (Ostróg) בחבל ווהלין לאבא בן ציון מבית גליצקי ולאמא פייגה לבית שגם.
ת. ...הבית שלנו היה ציוני. אבא שלי השתמש בשפה העברית בצורה רהוטה וחופשיה בהחלט, וככה חונכנו גם בבית. היינו שני ילדים, אני הייתי הבכור, והיה עוד אח קטן ממני בשש-שבע שנים.
ש. מה שמו?

ת. לייב, לובה, יצחק לייב בעצם. למדתי בגן ילדים שהשפה היתה עברית, גברת ליס זה היה מזרם "תרבות". בית ספר עממי למדתי בפושכנה, בפולנית, ואחרי שסיימתי 6 כיתות נפתחה בעירנו גימנסיה "תרבות". למרות שהעיר היתה ענייה מאד, אנשי העיר – יהודי העירה החזיקו בכוחות עצמאיים את בית הספר והביאו מטובי המורים מגליציה ומפולניה, שהם לימדו אותנו כל מה שדרשו הפולנים בהתאם לרמה של גימנסיה. בנוסף לשיעורי תלמוד תורה, עברית, שפת ההוראה היתה עברית. פולנית היתה כשפה שניה. ובעיירה שלנו יש לציין, זו היתה עיירה. למרות שהיתה עיירה קטנה היה בה בית יתומים יהודי, היה בית חולים יהודי, היה "טוז" יהודי¹, היו כל המפלגות, מה"בונד" עד לרביזיוניסטים היו אצלנו ש. רשת חינוך?

ת. רשת חינוך, היתה גמנסיה פולנית, היה סמינר למורים, היה בית ספר כמו שאצלנו קוראים "אורט" ללימוד עבודות נגרות ומכניקה. עיירה מפותחת מאוד, ברמה גבוהה מאוד. היו בה כמה ישיבות, היו בה הרבה בתי כנסת, רבנים גדולים מאוד, ובמיוחד בית הכנסת הגדול של המהרש"א, שידוע עד היום בכל העולם.

¹ טוז - ארגון להגנת הבריאות היהודית. הוקם לפני מלה"ע השניה ותפקידו היה הנחלת עקרונות הבריאות הציבורית לציבור היהודי.

מקור: ארכיון יד ושם O.3/4351